

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 14 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-460/01: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i 2454/93 — Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny — Organy celne — Procedury dotyczące poboru należności przywozowych — Terminy — Uchybienie — Środki własne Wspólnot — Udostępnienie — Termin — Uchybienie — Odsetki za opóźnienie — Dane Państwo Członkowskie — Brak zapłaty)

(2005/C 132/01)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-460/01, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 28 listopada 2001 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: G. Wilms i H. M. H. Speyart) przeciwko **Królestwu Niderlandów** (pełnomocnik: H. G. Sevenster), Trybunał (druga izba) w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Schintgen i J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 14 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Pomiędzy dniem 1 stycznia 1991 r. a dniem 31 grudnia 1995 r. Królestwo Niderlandów,

— nie podejmując kroków w celu zaksięgowania długu celnego oraz innych należności i w celu powiadomienia o tej kwocie dłużnika najpóźniej w trzy dni po terminie określonym odpowiednio w art. 3 ust. 3 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1854/89 z dnia 14 czerwca 1989 r. dotyczącego zaksięgowania i warunków zapłaty kwot należności przywozowych lub wywozowych wynikających z długu celnego oraz

art. 218 ust. 3 i art. 221 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny lub terminie późniejszym wynikającym z zastosowania rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów, gdy w terminie trzech miesięcy od daty przekazania przez urząd wyjścia powiadomienia, że przesyłka nie została przedstawiona na czas w urzędzie przeznaczenia, główny zobowiązany z operacji wspólnotowego tranzytu zewnętrznego nie dostarczył dowodu prawidłowości realizacji danej operacji tranzytu,

— nie udostępniając Komisji w stosownym czasie odpowiednich środków własnych oraz

— odmawiając zapłaty odpowiednich odsetek za opóźnienie,

uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy 11 a ust. 2 akapit drugi zdanie drugie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062/87 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego i niektórych uproszczeń tej procedury, art. 49 ust. 2 zdanie trzecie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1214/92 z dnia 21 kwietnia 1992 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury oraz art. 379 ust. 2 zdanie trzecie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, jak również na podstawie art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot.

2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami.

(¹) Dz.U. C 84 z 06.04.2002.